

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1300/14
27.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. А.Н., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Б.Л. поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К. 29/2013 од 10.05.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4237/13 од 05.12.2013. године, у седници већа одржаној 27.01.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. А.Н., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К. 29/2013 од 10.05.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4237/13 од 05.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К. 29/2013 од 10.05.2013. године окр. А.Н. оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца.

Истом пресудом, у делу изреке под II, окр. Н.Ђ. и окр. Б.В. ослобођени су од отпужбе за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окр. А.Н., Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 4237/13 од 05.12.2013. године, одбио жалбе и првостепену пресуду у осуђујућем делу под I

изреке потврдио док је усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу исту пресуду у ослобађајућем делу, у делу изреке под II укинуо и у том делу предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окр. А.Н., адв. Б.Л., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде преиначи или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак захтева у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног А.Н. у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља разлог из кога је дозвољено поднети захтев за заштиту законитости. Међутим, из образложења захтева и навода да је окр. А.Н. критичном приликом поступао у нужној одбрани а да нижестепени судови нису правилно применили одредбу члана 19. КЗ, произилази да указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац у захтеву за заштиту законитости указује да су нижестепени судови повредили закон у питању да ли је дело за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, кривично дело.

Наиме, изреком првостепене пресуде утврђено је да је окривљени А.Н. критичном приликом, након врбалне расправе а затим и физичког обрачуна са оштећеним Н.Ђ., ножем дужине ... оштећеном нанео тешку телесну повреду ... као и да је истом приликом оштећеном Б.В. ... нанео лаку телесну повреду ...

Одредбом члана 19. став 2. КЗ прописано је да је нужна одбрана она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремени противправни напад.

Из чињеничног стања утврђеног првостепеном и потврђено другостепеном пресудом не произилази да је окривљени А.Н. критичном приликом поступао у нужној одбрани, а првостепени суд је из утврђеног чињеничног стања извео правилан закључак о постојању кривичних дела и кривице окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. А.Н. оценио неоснованим и на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**